

Spiegel,

Hallo, god, ik weet dat ik een hele tijd niets van me heb laten horen, god. De laatste keer was nog voor de oorlog. Heel wat gebeurd, sindsdien. Ma is in '43 gestorven. Ze wou toch nog snel oversteken toen er een tank voorbij kwam. We hebben nog ons best gedaan om er een dokter bij te halen. Maar ze konden geen van allen komen.

En toen is pa bij ons weggelopen en toen moest ik in mijn eentje voor zus zorgen, Ik was 16 god. Vindt u het gek dat ik opgehouden ben met bidden? Wist u trouwens dat we uit Groningen zijn weggegaan? Dat was in '45. Ja, dat klopt, want in '45 ben ik in verwachting geraakt van Piet, en die wou niet met me trouwen, dus toen ben ik naar ZO,N dokter gegaan in Amsterdam.

Daarna hebben we een tijdje in Apeldoorn gewoond. Vóór Apeldoorn hebben we trouwens nog in Hengelo gewoond, daar is zus in verwachting geraakt van een monteur, dus toen ben ik met háár naar Amsterdam gemoeten, toch handig als je de weg dan weet...

Hoe dan ook, toen besloten we dat we net zo goed in Amsterdam konden blijven wonen. En weet u wat nou het gekke is? Dat we daarna geen van beiden meer in verwachting zijn geraakt. Toevallig, he?

Zus is uiteindelijk in Eindhoven terecht gekomen. Daar is ze getrouwd met een beeldhouwer, zo noemde hij zich tenminste. Die vent heeft haar zwaar te pakken genomen, god. Hij verdiende geen cent, dus zij had maar te zorgen dat de huur betaald werd. Ze heeft zelfs nog een poosje in een seks club gewerkt.....

In die tijd ben ik een jaar ziek geweest. En zus stuurde me geld. Dat heb ik allemaal uitgegeven aan dokters. Mooi dat het niks hielp.

In Utrecht kwam Piet weer in mijn leven. Hij was een ander mens geworden, zei hij.

God wat was dat een schoft, god. Zoals die vent me heeft afgetuigt. En toen bij toeval leerde ik Wim kennen, Het enige goede wat in mijn leven is overkomen- een degelijke nette hardwerkende man. We hebben een huisje gekocht in Zoetermeer en we hadden het zo goed met z'n beidjes. Later is zus nog bij ons komen wonen, nou, Wim was als een broer voor haar. We waren echt zo'n gelukkig gezinnetje.

En toen kreeg Wim ineens die rare pijn.

We hebben hem naar de dokter gestuurd. Maar de dokter zei dat het niks was en toen hebben we er verder geen aandacht meer aan besteed. Maar die pijn kwam terug. De dokter zei dat het wonderigheid was,, en toen hebben we er verder geen aandacht meer aan besteed...

Maar die pijn bleef maar terugkomen. Toen zijn zus en ik met Wim naar het ziekenhuis gegaan, ze hebben foto's van hem gemaakt en de dokter zei ineens dat Wim doodging???

De dokter zei dat hij niets voor hem kon doen. De dokter zei dat ik alleen nog maar voor hem kon bidden....., dus, dat doe ik nu.

Laat Wim niet doodgaan, god, dat heeft hij niet verdiend. Als er toch iemand dood moet, god laat het dan Wim niet zijn,

Neem dan de dokter.....